

Nosotros

Direcció: Helena Taberna **Guió:** Virginia Yagüe **País:** Espanya **Durada:** 94 min
Any: 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** María Vázquez, Pablo Molinero, Isabel Ordaz, Jorge Usón... **Música:** Pascal Gaigne **Fotografia:** Txarli Arguiñano
Distribuïdora: Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 28/02/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

L'Àngela i l'Antonio són una parella que, com tantes, es va enamorar, va viure una il·lusió, va tenir fills, es va esforçar per no rendir-se i va caure diverses vegades. Quan l'amor acaba, sorgeixen les preguntes: on es va torçar tot? Com hem acabat així? En un viatge per les llums i ombres de la seva relació, l'Àngela i l'Antonio lluiten contra la precarietat, les interferències del desig o la idealització de l'amor. (FilmAffinity)

CRÍTICA

"L'amor no pot amb tot i Nosotros no aconsegueix emocionar l'espectador com pretén"

Amb aquesta radiografia de la relació entre l'Àngela i l'Antonio, Helena Taberna pretén emocionar l'espectador, sobretot gràcies a la realitat que sent. **Nosotros** no és extremadament romàntica, ni súper melodramàtica, ni una cinta plena de passió ni de traïció. **Nosotros** és com la vida mateixa i mostra un amor amb moltes capes, no tot és blanc o negre, és ple de grisos. Aquest és l'aspecte millor aconseguit de la cinta, mostrar que l'amor pot ser moltes coses i que, encara que sigui poderós, no pot amb tot.

A través del reiterat ús de càmera en mà, Helena Taberna aconsegueix que l'espectador entri de ple a la vida dels seus protagonistes, creant una sensació d'espionatge a qui l'està veient. Unint aquesta tècnica amb la fotografia, sembla que ets darrere una porta escoltant i observant els protagonistes sense que ells se n'assabentin. L'espectador es converteix en el millor espia que hi ha, és a dir, un espia que mai no és descobert. Respecte a la fotografia i la composició dels plans és molt interessant la geometria d'aquests, creant diversos espais en un mateix pla on s'aprecia l'enorme distància que separa els protagonistes malgrat que els separin només uns metres.

Com recalrava anteriorment, la principal funció de **Nosotros** és emocionar, però lamentablement, no crec que ho arribi a aconseguir. Tot i explicar una història en què és molt senzill identificar-te amb algun dels personatges, no es generen les reaccions esperades. El muntatge entre passat i present sembla construït de forma gairebé aleatòria, especialment quan arribat un punt, la cinta no torna al present fins al final. Se cenyeix a explicar com tots dos han arribat fins a aquest punt sense després acabar de mostrar com se senten després de tot.

A més, la construcció dels diàlegs és reiterativa, puntualitzant aspectes que no cal ressaltar perquè ja es veu què està passant i com se senten els protagonistes. Arriba fins i tot a semblar en alguna ocasió que, Helena Taberna i Virginia Yagüe no confien en la capacitat dels espectadors per comprendre la relació entre l'Àngela i l'Antonio quan la resta del guió està molt ben construït perquè això no passi. Per tant, el guió de **Nosotros** representa de manera molt delicada i comprensible les dificultats de la relació, però els diàlegs li fan perdre força.

Nosotros no emociona. Tot i comptar amb molts elements que, per separat, sembla que aconseguiran que l'espectador s'enamori de la història i pateixi per la ruptura, en conjunt, però, acaba sent un batibull de coses que no acaben de casar. En conclusió, **Nosotros** és una pel·lícula molt ben pensada i amb unes intencions clares, que es queda a mig camí.

Andrés García - rinconfriki.es